

værne de rige, men — føjede han til — mod Plyndring. Det er altsaa hans Opfattelse af det foreliggende Lovforslag, som er indstillet til Vedtagelse af de tre Partier, at det er et Forslag, hvorefter de rige kan udplyndres. I Almindelighed forstaar man ved Udplyndring kun saadanne Tilfælde, hvor man tager, hvad der er paa vedkommende Person, hvad vedkommende er i Besiddelse af. Det er saare langt fra Tilfældet her. Derfor er det ærede Medlems Udtalelser ogsaa aldeles uberettigede, aldeles ved Siden af. Her er kun Tale om at lægge en saadan Skat paa de rige, at der kan komme de nødvendige Penge ind til Dækning af de Udgifter, Kommunerne skal afholde for at afhjælpe en Del af den Nød, som er til Stede paa Grund af Krigen, og som i mangfoldige Tilfælde er hidført netop derved, at de rige har plyndret Middelstanden og de fattige. En Mængde af de Rigdomme, der er skabte her i Landet under Krigen, er skabt ved Udnyttelsen af Krigskonjunkturerne til Skade for Middelstanden og de arbejdende Klasser. Overordentlig mange rige her i Landet besidder i dette Øjeblik deres Rigdom, fordi de har været i en saadan Situation, at de har kunnet berige sig netop paa de andres Bekostning, plyndre de andre. Skal der være Tale om Plyndring, maa Forholdet derfor vendes om. Mange af de rige har plyndret de fattige i en Maalestok, som der aldeles ikke er Tale om, at Kommunerne efter dette Lovforslag under nogen Form faar Adgang til at anvende. Her er kun Tale om at give Kommunerne Ret til at lægge Skatten retfærdigere, end de hidtil har kunnet lægge den, og det Beløb, som det ærede Medlem fra Frederiksberg vil have de rige skaanet for, kan efter Sagens Natur hovedsagelig kun lægges over paa de mindre velstillede, paa Middelstanden. Det drejer sig her om en Ekstraskat, og den vil i de allerfleste Tilfælde af Kommunalbestyrelserne blive lagt over den Skattegrænse, som danner Skellet mellem dem, der skal have Understøttelse, og dem, der ikke skal have det. Man kan ikke, i alt Fald ikke i Almindelighed, lægge Skatten ret langt ned i Rækken hos dem, som skal have Hjælp efter Dyrtidsloven. Det bliver altsaa i Virkeligheden først og fremmest Middelstanden, der skal betale den Del af Skatten, som det ærede Medlem fra Frederiksberg vil forskaané de rige, de velhavende for, og det er ikke blot de næringsdrivende, det er smaa Bestillingsmænd, mindre højt lønnede Em-

bedsmænd, Arbejdere, Haandværkere o.s.v. Middelstanden har jo ikke nogen bestemt Grænse hverken opad eller nedad.

Det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger) hævdede, at det var daarlig Økonomi ikke at lade Skattebyrden gaa helt ned, til Bunds. Det kan da ikke være det ærede Medlems Mening at gøre det i dette Tilfælde, hvor der er Tale om en Ekstraskat (*Ellinger*: Nej, det er rigtigt). Ja, men saa er det, som det ærede Medlem sagde, ganske urigtigt, saa er det ilde anbragt i denne Forbindelse, for her er kun Tale om en Ekstraskat, der skal lægges paa den Del af Befolkningen, som ikke er ramt økonomisk af Dyrtiden, og for hvem denne ingen Rolle spiller, men som har Evne til at betale til Kommunernes Kasser, for at de, der føler Dyrtidens Tryk, kan blive hjulpet. Vi har for øvrigt heller ikke noget imod at lade Skatten gaa saa langt ned, som Rimelighed kan tale for, men en Betingelse for at betale Skat er jo, at der er Indtægter, og det er vort Princip, at Skatten skal falde dér, hvor Evnen til at betale den er til Stede.

Det ærede Medlem opholdt sig længe ved, at der er tjent mange Penge under Krigen og talte om, at en Arbejderske kunde tjene 50 Kr. om Ugen ved et bestemt Arbejde. Noget saadant har muligvis kunnet finde Sted i en ganske kort Periode, det er ogsaa muligt, at der findes Arbejdere, som har tjent mere under Krigen, end de har været vant til at tjene, men det ærede Medlem maa ikke glemme, at alle Varer er blevet flere Hundrede Procent dyrere, og at selv om der har kunnet være en kortvarig Periode, hvor man har haft en større Fortjeneste, er Forholdet i Øjeblikket det, at der hersker betydelig Arbejdsløshed. Der er for Tiden op imod 30,000 arbejdsløse her i Landet, og jeg føler mig fuldkommen overtydet om, at hvis det ærede Medlem fra Frederiksberg (*Ellinger*) skal have et eller andet Reparationsarbejde udført, er der sikkert rig Lejlighed til at faa det udført i Øjeblikket.

Formanden: Der er endnu adskillige Lovforslag paa Dagsordenen, som det vilde være ønskeligt at faa fremmet saa hurtigt som muligt. Jeg skal derfor henstille, at man søger Forhandlingen om den foreliggende Sag tilendebragt.

Martin Hansen: Det skal blive en meget kort Bemærkning. Jeg ønsker dog, før Forhandlingerne slutter, at sige til den højtærede Minister, at det er ingenlunde